

jo ikke andet og mere til hensigt, end at de skal komme ind og få forhandlingsretten også for de udenlandske sømænd. Det får hr. Ole Sohn ikke i dag, og heldigvis for det.

Jeg fatter jo ikke, at hr. Ole Sohn ikke glæder sig over den positive virkning, DIS har haft for sømændenes medlemmer i Danmark. Hr. Ole Sohns medlemmer sejler i dag i den mest moderne handelsflåde, men måske forestiller hr. Ole Sohn sig bedre arbejds- og sikkerhedsforhold i diverse Østlandes rustbunker?

Nej, jeg må advare mod, at vi ændrer på DIS, ellers vil det vare mange år, inden de danske skibe, der sejler ud af Øresund, får Kronborg om styrbord igen.

Fremskridtspartiet kan derfor ikke stemme for det her fremsatte forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er blot for at rette en misforståelse. Hr. Christian Jensen har desværre ikke, synes jeg, lyttet til min ordførertale, for faktisk fremhævede jeg søerhvervet næsten for rosenrødt.

Jeg er helt på linje med samtlige andre ordførere med hensyn til, at den indtjening, søerhvervet giver, skal vi værne om. Jeg er helt enig i, at der skal satses på den eneste måde, dansk søerhverv kan klare sig på, og det er ved kvalificeret uddannelse, kvalificeret arbejdskraft.

Men min pointe er, at man i fremtiden ikke vil kunne sikre søerhvervet, hvis man bygger på en lovgivning, som strider mod internationale konventioner. Det er muligt, at et flertal her har lukket øjnene for det i dag, men man vil være nødt til at erkende, at enten skal man ændre loven og bringe den i overensstemmelse med de internationale konventioner, eller også skal Danmark bryde med de konventioner, vi har underskrevet.

Sådan bliver resultatet på et givet tidspunkt, og derfor er det min opfordring til erhvervet, til organisationerne, at de selv bidrager med et forslag, sådan at man får løst den konflikt, der er i DIS-loven.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi må jo konstatere, at vedtagelsen af DIS-loven i 1988 var et godt tiltag, som fik vendt en udvikling for dansk skibsfart, og jeg er glad for den besvarelse, som ministeren gav i dag i sin tale. Jeg var helt enig i den, og derfor har jeg heller ikke så meget at sige i debatten her.

Naturligvis er det jo ikke ideelt, at man skal lave den slags særlovgivning for at få et erhverv til at fungere under de økonomiske vilkår, som er fungerende i Danmark; men det er jo også et specielt erhverv, det mest globalt orienterede erhverv vi har, som skal klare sig under nogle, jeg vil godt sige ekstreme vilkår.

Med DIS-loven er det lykkedes at fastholde antallet af danske søfarende, og vi må jo også sige, det er en præstation i sig selv helt imod den økonomiske udvikling, og også fordi bare det at være sømand er vel helt imod tendensen til velfærds-, trygheds- og egoismeudviklingen i Danmark. Vi danskere vil jo helst hjem i så god tid, at vi kan nå at få parcelhushaven ordnet og få maden spist inden TV-Avisen, så vi kan sætte os mageligt tilbage sammen med familien. Men det er jo nogle helt andre vilkår, man arbejder med i handelsflåden. Så alene dér må man sige, at tendensen er imod, at det overhovedet skulle kunne lade sig gøre.

Til min lille debat med hr. Frank Aaen, om rederens kasser kunne konkurrere med statskasserne i f.eks. Korea. Jeg tror ikke helt, hr. Frank Aaen forstod, hvad jeg mente. Jeg mener jo, at danske redere selvfølgelig er lige så interesserede som alle andre i landets erhvervsliv i at få snabelen ned i statskassen, hvis det kan lade sig gøre, lige så vel som danske vælgere og borgere i al almindelighed gerne vil have snabelen ned i statskassen. Det er vi ganske gode til.

Men det, jeg sagde, var, at hvis rederne skulle vælge danske værfter under de vilkår, der nu eksisterer, så er det jo rederne, der kommer til at konkurrere med de statstilskud og øvrige lønforhold, som eksisterer i Korea, og jeg tror dog ikke, at rederens kasser er så store, at de kan det.

Selvfulgelig er redere ikke engle. I øvrigt tror jeg ikke, engle har nogen særlig fremtid for sig i internationalt erhvervsliv. Der må altså gælde de markedsøkonomiske betingelser, som vi så ikke vil acceptere under alle omstændigheder. Derfor er det selvfølgelig, at vi er med til at sætte nogle grænser for det, som DIS-loven jo altså i virkeligheden anfægter, må man nok sige.

Men alt i alt: Vi er glade ved, at det på den her måde er lykkedes at fastholde en dansk handelsflåde og en dansk beskæftigelse og selvfølgelig ikke mindst en indtjening i fremmed valuta til Danmark.